

Не се намери достоен

Еклизиаст 2:1-13

Битие 22:1-18 След тия събития Бог **изпита Авраама**, като му рече: Аврааме. А той рече: Ето ме. **2** И рече Бог : **Вземи сега единствения си син, когото любиш**, сина си Исаака, та иди в местността Мория и принесе го там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа. **3** На сутринта, прочее, Авраам подрани та оседла осела си и взе със себе си двама от слугите си и сина си Исаака; и, като нацепи дърва за всеизгарянето, стана та отиде на мястото, за което Бог му беше казал. **4** На третия ден Авраам подигна очи и видя мястото надалеч. **5** Тогава рече Авраам на слугите си: Вие останете тук с осела; а аз и момчето ще отидем до там и, като се поклоним, ще се върнем при вас. **6** И взе Авраам дървата за всеизгарянето и натовари ги на сина си Исаака, а той взе в ръката си огън и нож; и двамата отидоха заедно. **7** Тогава Исаак продума на баща си Авраама, казвайки: Тате! А той рече: Ето ме, синко. И рече Исаак : Ето огъня и дървата, а где е агнето за всеизгарянето? **8** И Авраам каза: **Синко, Бог ще си промисли агнето за всеизгаряне.** И двамата вървяха заедно. **9** А като стигнаха на мястото, за което Бог му беше казал, Авраам издигна там жертвеник, нареди дървата и, като върза сина си Исаака, тури го на жертвеника върху дърветата. **10** И Авраам простря ръката си та взе ножа да заколи сина си. **11** Тогава ангел Господен му викна от небето и рече: Аврааме, Аврааме! И той рече: Ето ме. **12** И ангелът рече: да не вдигнеш ръката си върху момчето, нито да му сториш нещо; защото сега знаая, че ти се боиш от Бога, понеже на пожали за Мене и сина си, единствения си син. **13** Тогава Авраам, като подигна очи, видя, и ето зад него един овен вплетен с рогата си в един храст; и Авраам отиде, взе овена и го принесе всеизгаряне вместо сина си. **14** И Авраам наименува това място Иеова-ире; и според това се казва и до днес: На хълма Господ ще промисли. **15** Тогава втори път ангел Господен викна на Авраама от небето и рече: **16 В Себе Си се заклеваам**, казва Господ, че понеже си сторил това нещо и не пожали сина си, единствения си син, **17** ще те благословя премного и ще умножа и преумножа потомството ти като небесните звезди и като пясъка на морския бряг; и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си; **18** в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, **защото си послушал гласа Ми.**

Матей 12:18-21 "Ето Моят служител, Когото избрах **Моят възлюбен, в Когото е благоволенieto на душата Ми**; Ще положи Духа Си на Него, И Той ще възвести съдба на народите. **19 Няма да се скара, нито да извика, Нито ще чуе някой глас Му по площадите; 20 Смазана тръстика няма да пречупи, И замъждял фитил няма да угаси**, Докато изведе правосъдието към победа. **21** И в Неговото име народите ще се надяват".

Исаия 53:1-12 Кой е повярвал известието ни? И на кого се е открила мишцата Господна? **2** Защото израсна пред Него като отрасъл, И като корен от суха земя; Нямахме благоразумие, нито приличие та да Го гледаме, Нито красота та да Го желаем. **3** Той бе презрян и отхвърлен от човеците. Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме. **4 Той наистина понесе печалта ни, И със скърбите ни се натовари**; А ние Го счетохме за ударен, Поразен от Бога, и наскърбен. **5** Но Той **биде наранен поради нашите престъпления, Бит биде поради нашите беззакония; На Него дойде наказанието дакарваще нашия мир**, И с Неговите рани ние се изцелихме. **6** Всички ние се заблудихме както овце, Отбихме се всеки от своя път; И Господ възложи на Него беззаконието на всички ни. **7** Той беше угнетяван, но смири Себе Си, И не отвори устата Си; Както агне водено на клане, И както овца, която пред стригачите си не издава глас, Така Той не отвори устата Си. **8** Чрез угнетителен съд биде грабнат; **А кой от Неговия род разсъждаваше, Че биде отсечен отсрещ земята на живите Поради**

престъплението на Моите люде, върху които трябваше да падне ударът? 9 И определиха гроба Му между злодеите, Но по смъртта Му при богатия; Защото не беше извършил неправда, Нито имаше измама в устата Му. 10 Но Господ благоволи той да бъде бит, предаде Го на печал; Когато направиш душата Му принос за грях, Ще види потомството, ще продължи дните Си, И това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му. 11 Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, И Той ще се натовари с беззаконията им 12 **Затова** ще Му определя дял между великите, И Той ще раздели користи със силните, Защото **изложи душата Си на смърт** И към престъпници биде причислен, И защото взе на Себе Си греховете на мнозина И **ходатайства за престъпниците.**

Лука 22:41-44 И Той се отдели от тях колкото един хвърлей камък, и като коленичи, молеше се, думайки: 42 **Отче, ако щеш, отмени Ме с тази чаша; обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде.** 43 И яви Му се ангел от небето и Го укрепяваше. 44 И като беше на мъка, молеше се по-усърдно; и потта Му стана като големи капки кръв, които капеха на земята.

Откровение 5:1-10 И видях в десницата на седещия на престола книга, написана отвътре и отвън запечатана със седем печата. 2 И видях, че един силен ангел прогласяваше с висок глас: Кой е достоен да разгъне книгата и разпечата печатите ѝ? 3 И никой, нито на небето, нито на земята, не можеше да разгъне книгата нито да я гледа. 4 И аз плаках много, защото никой **не се намери достоен да разгъне книгата нито да я гледа.** 5 Но един от старците ми каза: "Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, **превъзможна**, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата". 6 И видях между престола и четирите живи същества между тях и старците, че стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духове, разпратени по цялата земя. 7 И то дойде та взе книгата из десницата на седещия на престола. 8 И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с темян, които са молитвите на светиите. 9 И пеят нова песен, думайки: **Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите ѝ: защото си бил заклан, и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всяко племе, език, люде и народ** 10 и **направил си ги на нашия Бог царство и свещеници: и те царуват на земята.**

Лука 2:4-14 И тъй, отиде и Йосиф от Галилея, от града Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем, (понеже той беше от дома и рода Давидов), 5 за да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше непразна. 6 И когато бяха там, навършиха се дните - да роди. 7 И роди първородния си Син, пови Го, и положи Го в ясли, защото нямаше място за тях в странноприемницата. 8 И на същото място имаше овчари, които живееха в полето, и пазеха нощна стража около стадото си. 9 И ангел от Господа застана пред тях, и Господната слава ги осия; и те се уплашиха много. 10 Но ангелът им рече: Не бойте се, защото, **ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде.** 11 **Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ.** 12 И това ще ви бъде знакът: ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. 13 И внезапно, заедно с ангела, се намери множество небесно воинство, което хвалеше Бога, казвайки: 14 **Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.**